

Чаму ўсё яшчэ існуюць тыя, хто праз 2000 гадоў пасля выбару першых Апосталаў надалей хоча так, як і яны, пакінуць свае мары і планы, прысвячаючы жыццё служэнню Богу і людзям? Чым з'яўляецца пакліканне да святарства і адкуль яно бярэ свае пачаткі?

Ксёндз Ян Кузюк,

парафія Найсвяцейшай Тройцы ў в. Бердаўка, Лідскі раён

Гледзячы на прыклад святароў, якія паходзяць з маёй мясцовасці, я пачаў задумвацца аб сваім пакліканні. Асаблівым чынам уплыў на мяне аказаў прыклад майго першага пробашча кс. Станіслава Лугоўскага, які працаваў у Бердаўцы і які некаторы час жыў пад адным дахам са мной, у хаце маіх дзядоў. У той час, калі яго скіравалі ў нашу супольнасць, парафіяльнага дома яшчэ не было. Менавіта ён прыкладам свайго святарскага сведчання дапамог мне абраць гэты шлях. †

Ксёндз Павел Эйсмонт,

парафія Божай Міласэрнасці, Гродна-Вішнявец

Аднойчы ў сваім сэрцы я пачуў голас Бога па пакліканню. Бог адарыў мяне ласкай замілавання да святарства яшчэ ў 3-м класе сярэдняй школы. Тады яшчэ мае ўяўленні аб

святарстве былі інфантальнымі, заснаванымі на пачуццях, якія пазней прыціхлі. Больш сур'ёзна я пачаў думаць аб святарстве ў 10-м класе. Дзякуючы асабістай малітве, парадам старэйшых святароў і чытанню рэлігійнай літаратуры я прыйшоў да высновы, што гэта мой шлях, бо як напісана ў Евангеллі “жніво вялікае, але работнікаў мала”. Я захачеў стаць працаўніком на ніве Пана. Уплыў на мой выбар, у большасці сваёй, аказалі святары, якіх я меў магчымасць спаткаць у сваім жыцці. Мой колішні пробашч, кс. Станіслаў Росек, быў для мяне прыкладам працавітасці. Нягледзячы на цяжкасці, звязаныя з душпастарскай паслугай і будаўніцтвам касцёла, ён заставаўся верным свайму пакліканню. Аднойчы перад пілігрымкай ён падарыў мне фацімскі ружанец і заахвоціў, каб я ў гэтай малітве прасіў Бога распазнаць сваё пакліканне. Гэта засталася ў маёй памяці назаўсёды.

Ксёндз Юрый Ясевіч,
парафія св. Яна Хрысціцеля ў в. Беняконі, Воранаўскі раён

Для мяне святар – гэта той, хто дапамагае чалавеку знайсці Бога, хто ахвяраваў сваё жыццё на служэнне Яму і чалавеку. З гэтым меркаваннем моцна звязаны мой выбар. На тое, што я абраў менавіта святарства, паўплывала шмат фактараў. Гэта, перш за ўсё, прыклад тых святароў, дыяканаў і клерыкаў, якія працавалі ў маёй роднай парафіі. На маю думку, святар павінен быць адчынены на дыялог з людзьмі, павінен быць чалавекам малітвы. Тых, хто задумваецца над выбарам святарства, я б хацеў заклікаць, каб яны мелі больш адвагі, не баяліся прыняць запрашэнне Езуса, не баяліся, што ад многага трэба будзе адмовіцца дзеля большай узнагароды, якую абяцае нам Езус.

Аўтар: паводле grodnensis.by
02.06.2013 01:00

A portrait of a young man with short, light brown hair and a slight smile. He is wearing a black, high-collared jacket over a white shirt. The background is a plain, light-colored wall with a green leafy plant visible on the left side.[illegible]

မည်သို့သော်လည်းကောင်း၊ မည်သည့်အခါတွင်မဆို အစိုးရသည် အမျိုးသမီးများ၏ အခွင့်အရေးများကို ထိခိုက်စေခြင်းငှါ အားထုတ်ဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိဟု ယူဆကြသည်။